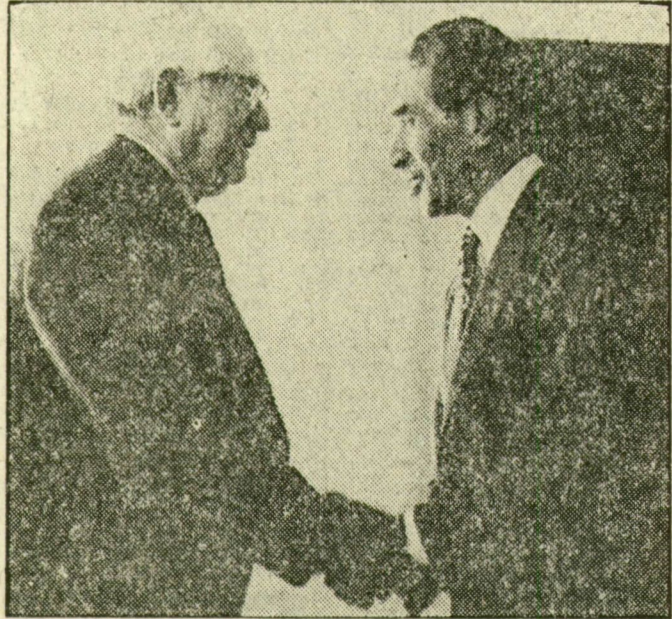

Választási jelölő gyűlések

Tegnap, csütörtökön Szegeden több választókerületben tartották az országgyűlési képviselők és a tanácsstagok jelölő gyűlését. A választópolgárok közérdekű javaslataikkal szinte mindenütt jó útravalóval, megbízással látták el a jelölteket. A népfront olyan személyeket javasolt, akikre a lakosság szívesen rábízta képviseletét. Az eddigi gyűléseken nem fordult elő olyan eset, amikor elutasították volna a népfront által javasolt személyeket, de az megtörtént, hogy az eredeti jelöltekkel együtt újabbat állítottak melléjük. Munkatársaink tudósításai az eseményekről szólnak.

Találkozó az olajmezőn

Nagy László felvétele

Balról jobbra: Apró Antal és dr. Dáni Mihály

Szeged I. országgyűlési választókerületében tegnap, csütörtökön délután tartották az első jelölő gyűlést. Az algói olajmezőn az ipartelep kultúrtermet szépen felszántották az alkalomra. Egyenruhás úttörők adtak kedves kis-műsort. A gyűlés elnöke, Kulcsárné dr. Kiss Pirokka, a Hazafias Népfőnt Szeged Városi Bizottságának titkára köszöntötte a résztvevőket, a választókerületből, algói, petőfitelepi lakosokat és olajipari dolgozókat. Dr. Székely Sándor, a szegedi pártbizottság első titkára mondott beszédet. Vázolta a város fejlődését, majd a népfront nevében javaslatot tett Apró Antal és dr. Dáni Mihály jelölésére.

Mindketten a város szüleit. Apró Antal a nemzetközi és a hazai forradalmi munkásmozgalom kiemelkedő, régi harcosa, országosan ismert politikai személyiség, aki számos fontos tisztséget viselt a magyar politikai közéletben. Legutóbb az Országgyűlés elnöke volt 1984-ig, nyugdíjba vonulásáig. Jelenleg az MSZMP KB tagja, az MSZBT Országos Elnökségének elnöke. Több ciklusban lendületesen, nagy népszerűséggel végezte Szeged I. választókerületében a képviselői teendőket.

Dr. Dáni Mihály négy év-tizeden keresztül a vasútnál dolgozott. A MÁV Szegedi Igazgatóságától osztályvezetőként ment nyugdíjba. Ő is a felszabadulás előtt kapcsolódott be a hazai forradalmi munkásmozgalomba; 1958 óta tagja a szegedi városi pártbizottságnak. A városban lelkes, a közösségért sokat vállaló közéleti emberként ismerik.

A jelöltek bemutatása után a felszólalók megköszönték Apró Antalnak eddigi képviselői tevékenységét, a választókerület érdekében kifejtett odaadó munkáját, mi-nek eredményeként többek között Petőfitelepen kiépült az ivóvízhálózat, Algyőn pedig sokat javult az ellátás. Természetesen más, közös eredményekről is beszéltek, hiszen tízezrek közérzete, komfortja lett jobb az elmúlt években. Eke József azzal dicsekedett, hogy bőví-tették az óvodát, felújították

Kiskundorozsmán

Egyenruhás úttörők fogadták tegnap Szeged-Kiskundorozsmán, a Petőfi Sándor Művelődési Ház kapujában a 4. számú országgyűlési választókerület harmadik jelölő gyűlésére érkezőket. Mint híderült, a ház legeslegnagyobb terme is kicsinek bizonyult — sokan jöttek, hogy ismerkedjenek a két párttitkár-szónnyal, s hogy maguk is hallassák szavukat.

A gyűlés elnöke, Darázs Sándorné, a paprikafeldolgozó igazgatója, szónoka Oláh Miklós, a szegedi városi pártbizottság titkára volt, aki bemutatta a jelenlevőknek Takács Imrénét, aki a textilművekben és Kiri Szilveszternét, aki a ruhagyárban párttitkár. A vita után mindkettőjük neve felkerült a szavazólapra.

Tarjában

Az MSZMP szeged-tarjáni székházában tartották tegnap délután Csongrád megye 2. számú országgyűlési választókerületének második jelölő gyűlését, melynek elnöke dr. Diós József, a népfront városi elnökségének tagja, a Tömörkény István Gimnázium és Művészeti Szakközépiskola igazgatója, előadója dr. Müller Józsefné, a városi tanács elnökhelyettese volt. A szónok

beszéde záróakkordjaként javaslatot tett arra, hogy a gyűlés résztvevői Csókási Zoltánról, a Szegedi Szalámigyár és Hűs-kombinát dolgozóját és Gilicze Évát, a KISZ Szeged Városi Bizottságának titkárárt válassza képviselőjelöltül. A vitában felszólalók úgy foglaltak állást, hogy mindkét jelölt méltó a szavazók bizalmára. Mindkettőjüket — Csókási Zoltánról és Gilicze Évát — jelölték.

Egy választópolgár naplójából

Maholnap negyvenes-tizedes vagyok. Hogy mikor, melyik év, melyik napján szavaztam először a népfront jelöltjére, szegye-n, nem tudom. Akkoriban még nem vezettem naplót. Csak a legutóbbiakra emlékszem. Végére is, harminc után az ember nemcsak az arcá-ért, hanem a döntéseiért is nagyon felelős.

A 11. választókerületben lakom. A Gutenberg utcában. Ez Szeged Belvárosá-nak — a két körút közötti félkörívben — a legpatinásabb része. Ez is a legnagyobb baja. Sok az idős ház a hozzám, idős emberekkel. Magam szinte ifjonknak számítok. A jelölő gyűlésen, a Közgazdasági Szakközépiskola egyik tanterme-nek padjaiban zömmel idős emberek ülnek. Galamb-ösek, hófehér hajúak.

A két tanácsstagjelölt az első padban. Ismerem őket. Ők is benne vannak a korban, bár meglepően fiatalosak. Lehetséges volna, hogy a köztér való lobogás konzerválja az ifjúságot? Balról Hofgesang Péter, akit valaha — városi népfőnttitkár korában — nemcsak a háta mögött hívtak Hazafias Péternek. Mostanság Hatszáz éves Péternek titulálják az ismerősei. Ez a száma az ipari szakmunkás-képzőnek, amit oly nagy lelkesedéssel igazgat. Jobbról dr. Bérczi Mihály, a volános Bérczi. Ötvennégy óta dolgozik a cégnél, s azt beszél, hogy ő csinált NB I-es kézilabdacsapatot. Mások azt mondják, elévülhetetlen érdemei vannak abban, hogy a szegedi buszközlekedés megszületett, s olyanná lett mára, amilyen. Bérczi a gazdasági igazgatóhelyettes.

(Megjegyzem: a buszközlekedéssel nem mindenki elégedett a városban, de tudom, hogy a közlekedéssel sehol sem elégedettek az emberek. Erről beszélgettem már szőlőki, pesti, dabasi, sőt párizsi polgárral is... Mindazonáltal az a véleményem, hogy a szegedi variáció a körülményekhez képest megérdemli a jó kalkulust.)

Úlunk az iskolapadban. Amikor beléptem a kapun, először a sőprűjére támaszkodó pedellust láttam meg. Hogy a pedellusokat manapság minek illik nevezni, nem tudom, mindenesetre igazi tanodai hangulatba kerültem, s talán nem is vétletlenül. Negyven esztendő után még mindig tanuljuk a

demokráciát. A mostani alkalom afféle vizsga. Kettőből ugyanis nehezebb választani, mint egyből. Lehetőségünk mindig is volt rá, hogy kettőből, vagy akár háromból válasszunk, de szinte sohasem tettük. A mostani törvény ezért olyan, mintha egy bölcs iskolamester alkotta volna.

Úlunk az iskolapadban, s hallgatjuk, amin a jelölteket bemutatják. Kötelező formáság, bár ez esetben teljességgel fölöslegesnek tünik. Ki nem ismeri Hatszáz éves Péter, aki négy választási ciklusban volt a körzet tanácsstagja, s ki nem tud a volános Bérczről, aki ugyebár az Autóklub ügyvezető elnöke is, meg a megyei Közlekedési Biztonsági Tanács tagja. Is. Többi közt. És van még sok más társadalmi megbízatása.

És következnek a kortes-beszédek. Nem irigylem a jelölteket. Senki sem szereti, ha nyilvánosság előtt dicsérik. A dologot csak az enyhíti, hogy a Pétert dicsérők valamennyien elismerik Mihályt, a Mihályt dicsérők valamennyien elismerik Péter érdemeit. És ahogy konstatiálom, nem csupán udvariasság ez, tisztelet is, tisztelgés két párhuzamosan futó, gazdag, tartalmas életút előtt.

— Ikszre állunk — dörmögök valaki a hátam mögött —, nehéz lesz dönteni júniusban.

— En azért jobban szeretném a Hofgesangot — súgja a balomon ülő nagymama a szomszédóknak.

— Szerintem a Bérczi jön be — hallom jobbról. A hang gazdájá a volánosok egyenruháját viseli.

Úlunk az iskolapadban. A vita végére a gyűlés elhőlteket; beszéljenek.

A legjobban Hofgesang Péter nevet. Tanár, érti a tréfát. És ő is szól először: — Nincs kétféle programunk — mondja —, mindketten elfogadjuk a népfőnttitkárát. Megtapsolják.

— Akarmelyiküket választják, az Önök érdekeit képviseli majd legjobb tudása szerint — mondja Bérczi. Megtapsolják. És mindkettőjük neve felkerül a szavazólistára.

Júniusban újból eljövök ebbe az iskolába. Választani. A kettőből egyet. Legszívesebben mindkettőjükre voksolnék.

P. F.

Sajtótájékoztató

Az üzletek új nyitvatartási rendjéről

Csütörtökön, a Belkereskedelmi Minisztériumban sajtótájékoztatót tartotték annak a május elején életbe lépő új rendeletnek a tartalmát, amely az üzletek nyitvatartási rendjéről intézkedik. Mint elmondották, a jogszabály kiadását az indokolja, hogy az utóbbi néhány évben jelentősen gyarapodott a szerződéses, a jövedelemérdekeltségű és a bérelt üzletek, a magánkereskedők, valamint a termelők boltjainak száma, nyitvatartásuk azonban nem volt egységesen szabályozva. Ezt többnyire a boltvezetők hatáskörébe utalták, s ők a nyitvatartást sok esetben úgy állapították meg, hogy az éppen egybeesett a dolgozók napi munkaidejével.

A KPVDSZ elnökségével, a SZÖVOSZ-szal, az ágazati minisztériumokkal, a KISOSZ-szal, valamint az Állami Bér- és Munkaügyi Hivatallal egyetértésben kidolgozott új rendelet lehetőséget ad arra, hogy a tanácsok határozzák meg a boltok nyitvatartását, akár állami, akár szövetkezeti üzle-telekről, akár magánkeres-

kedőről vagy termelői bolt-ról van szó. Az új rendelet kimondja, hogy valamennyi üzletnek heti hat munkanapon kell nyitva tartania. E kötelezettség alól a szakigazgatási szervek a kis boltoknak adhatnak felmentést, mérlegelve, hogy a hét minden munkanapján megfelelő-e az adott kör-nyék ellátása.

Az új jogszabály lehetővé teszi a boltok vasárnap-nyitvatartását is, ám feltételként írja elő, hogy a dolgozók vasárnapi munkára önként jelentkezzenek, s megfelelő, pótlékokkal emelt bért kapjanak. A tájékoztató hangsúlyozták, hogy sem a minisztérium, sem a szakszervezet nem szorgalmazza a vasárnapi nyitvatartás széles körű elterjesztését, s a bevezetést csak nagyon indokolt esetben javasolják.

A minisztérium, a Fővárosi Tanács és a KPVDSZ képviselői egyetértenek abban, hogy az új rendelet a kereskedelem területén vállalkozóknak egyaránt szolgálja.

Vízügyi szakközépiskolások

Első, második, harmadik

Lippai Márta, Kacziba Sándor, Lévai András

A középiskolák idei tanulmányi versenyein különlegesen szép eredményeket értek el a szegedi diákok. Lapunkban rendre közöltük a legjobbak neveit, az országos döntők helyezetteit. Szívesen ismertetnénk meg valamennyiüket olvasóinkkal, érdemeik a köz figyelmére.

Lippai Márta, Kacziba Sándor, Lévai András, a Szechenyi gimnázium három diákja példátlanul elismerést szerzett iskolájának, a városnak.

Márta, a vízügyi szakközépiskolák országos szakmai versenyének győztese: — Azt mondták, a vízügyi iskolából több mint húsz éve, hogy lúny nem nyert országos első helyet. A családból senkinek sincs köze a vízgyűhöz, véletlen kerültem ebbe az iskolába. Szegedi vagyok. Meglehetősen sokat olvastam a verseny előtt, ráment a tavaszi szünetem, tanulni már nem sokat lehetett. A négy év alatt megszerzett tudás számított inkább. Nem tartom magam nagyon szorgalmasnak. Különösen táncolni szeretek, műszaki bűvár is voltam. Csak voltam, abba kellett hagyni, mert állítólag nők ezt nem csinálhatják. A Budapesti Műszaki Egyetem vízépítő-mérnöki karára jelentkeztem, s hogy nyertem, már nem kell felvételiznem. Ha majd végzek, víztornyokat, glóbuszokat tervezek. Települések vízellátásáról kell majd gondoskodnom.

Sándor, a második helyezett: — Hát, ami azt illeti, az elméleti dolgokat nem nagyon néztem át. Rendese-k voltak a tanárok, folyama-

tosan foglalkoztak velünk. Ha például akadt lyukasóra, Somosközi tanár úr, vagy Kovácsné Jenőné Judit tanárnő rögtön jött értünk és gyakoroltunk. Csongrádon születtem, szüleim most is ott élnek, így lettem a Vederes kollégium diákja is. Szarvasra, a főiskola öntözési és meliorációs szakára jelentkeztem, az Ativizig ösztöndíjasa leszek. Azért már kicsit szakmai szemmel is figyelem az otthoni adottságokat, úgy látom, lesz dolgom elég. Különben is, öntözni mindig kell, jó szakma ez. Biztosan megkötöm a vízügyi igazgatósággal a szerződést. Szeretem a zenét, szeretek szórakozni, amúgy csendesen.

Andris, a harmadik: — Természetimádó vagyok. Mártával együtt járunk ODK-ra, a megyei versenyen elsősk lettünk tavaly, aztán az országoson is. A műegyetem építész-mérnöki karára jelentkeztem, nekem, sajnos, felvételiznem kell. Ha nem sikerül, akkor megyek én is építőmérnöknek. Különben minden műszaki pályára alkalmasnak érzem magam, de nehogyan azt higgye, hogy nagyképu vagyok. Jól megy a matek, ezért tartanak az osztályban, "fejnek". Rengeteg mindent csinálom. Rajzolgotok, voltam bűvár, tájfutó, most erősen "elragadt a break". ifivezetősködöm az úttörőházban. Ezen a tanulmányi versenyen az ország kilenc iskolájából 170-en indultak. A döntőbe 27-en jutottunk, Szegedről mi hárman. És elhoztuk az első három helyezést. Nem klassz?

Mag Edit